KARİKATÜR

Almanya — Imdat, imdat, batıyorum...
Nazi şefleri — Ağzını kapa, sesini çıkarma, nefes alma... Biz seni kurtarmak için çare düşünüyoruz!

Dr. Göbels — Bütün ilâçları tecrübe ettik, fayda vermedi. Bu sefer bir de Ultra morto şırıngası yapalım!...

MÜSAADE BUYURUN!

Ne yaptı yaptı, tam bir hafta para biriktirdi. Hafta sonunda çiçekçiye daldı. Paraya acımadan güzel bir karanfil demeti yaptırdı.

Eline almasile Sabahatin evine damlaması bir oldu. Bir elile demeti takdim ederken, öteki elini kalbinin üstüne koydu:

— Sabahat, dedi, seninle evlenmek istiyorum.

Genç kız demeti alarak cevap verdi:

— Vah vah, Osmancığım, geç kaldın, başkasına söz vermiş bulunuyorum.

Osman bu sözleri duyunca:

— Şu halde, diye kekeledi, şu halde demeti size vermekten bir şey çıkmıyacak. müsaade buyurun da bari Melihaya götüreyim.

★

KEYFİNDEN DEĞİLMİŞ!.

Alacaklı, aralık kapıdan içeri girince borçlusunu bir hindi dolmasını çatallarken buldu. Kendi kendine: "Tam sırasında gelmişim,, diyerek söze girişti:

— Artık şu bizim borcu ödiyeceksiniz sanırım.

— İmkânsız bayım, on param yok.

— İyi ama çok uzadı.

— Biliyorum, ilk fırsatta tediye edeceğim.

— Yahu, sen ne biçim adamsın, hem borcunu vermiyorsun, hem de hindi dolması yiyorsun.

— Ne yapalım azizim, besliyecek kudretimiz olmadığından kesiverdik. Keyfimizden yiyoruz zannetme!.

★

BORÇLU - ALACAKLI

B. T. sigarasını tüttürmüş karşıdan geçiyordu:

— Çok memnun görünüyorsun, dedim, nereden geliyorsun böyle?

— Terziden geliyorum.

— Elbise mi yaptırıyorsun..

— Hayır, kendisine iki sene evvelden yirmi beş lira borcum kalmıştı da onu götürdüm.

— Peki ama, bu kadar sevince değer mi bu?

B. T. cevap verdi:

— Kendisini bulamadığım için parayı veremedim...

ANKARAYA MEKTUP

MODAYA DAİR:

Bizim Zapartaya her gün uğruyorum. Adamcağız gripe tutulmuş. Bu kadar uzun zaman İstanbulda oturuşu göze battı, nazar değdi galiba.

Saçlar ve sakallar yerli malı kırçıl baş ve diş fırçalarına benziyor. Avurdlar çökük, bel bükük. Başta kulaklara kadar çekilmiş örme bir bere. Sırtta üst üste giyilmiş fanilâlar ve süveterler. Dizlerde yorgan, battaniye, velense. Omuzlarında palto... Bir hal ki görmeli. Hele belini tuta tuta oda içinde iki büklüm bir gezişi var ki hani şu meşhur piyesteki Meraki efendi rolüne çıkmış zannedersiniz...

— Ah, diyor, beni bu hale hep o mel'un hastalık soktu.

Ama hastalığın ne kabahati var? Lodosla poyraz kaç aydır burada köşe kapmaca oynuyor...

Evet, filhakika bu havalara dayanmak bir mesele... Sabahleyin evden gün güneş çıkıyorsunuz, öğle üzeri dizlere kadar kara batıyorsunuz. Tabii tedariksiz çıktığınız için de haliniz berbat.

Zaparta inşallah yakında iyi olur. Bu meselc değil. Fakat şu kadınlara pek acıyorum, bunlar nasıl felâh bulur? Yağmur, kar değil a ne yağsa bildiklerinden ve modadan şaşmıyorlar.

Bakıyorsunuz başta kalın fötrden bir şapka, iyi. Sırtta kalın ve muhteşem kürk, o da iyi. Fakat bir de ayaklara göz gezdiriyorsunuz, felâket; yok gibi çoraplar, yok gibi iskarpinler. Altı kaval, üstü şişhane bir kılık. Canım be mübarek bu perhiz ne, bu lâhana turşusu ne? Bu kar, bu çamur içinde arkası olmayan iskarpinle nasıl yürünür? Modanın da bir mevsimi vardır; insan ona göre giyinir. Yahut bu kılıkla giyinenin bir de otomobili olur. Hayır, bayan modelde görmüştür, harfiyyen tatbik edecektir.

Böyle baldırı çıplak, yalın ayak denecek kılıkla alay eder gibi ellerinde de birer manşon vardır. Be kadın elini sıcak tutacağına ayağını tut; anlatamazsın vesselâm.

İstanbulda kaç senedir bir manşon modasıdır gidiyor. Eline yozlanmış bir deri geçiren manşona tahvil etmiş. Mendebur ve uyuz tilkiler, kapan artığı sansarlar ve vurulmuş ada tavşanları, sandık sepet artığı yahut miras menşeli bütün kılı deriler hep manşon... İyi ki eski mahalle köpekleri bugünlere yetişmedi, yoksa onlar da komşu kedilerinin âkibetine uğrayacaktı.

Ha, Ankaralı bayanlara müjdeliyeyim ki eşarp modası da burada pek revaçta. Eskiden kenar mahalle modeli olan bu saç örtüleri şimdi karargâhını Şişlilerde bile kurdu.

Yazlık nevi bekçi mendili olan bu örtülerin yünlüleri de şimdi, kışın, baş tacıdır. Renklerine gelince, ne kadar frapan olursa o kadar makbul. Esası dört köşeli olan bunların iki uçları birleştirilip de iki katlı üç köşe hale getirildi mi haydi başa ve çene altına bir düğüm. Bayanlarımız darılmasınlar ama, bu hal pek rüküşvâri...

Fakat ne haspalar var ki bunları da kendilerine yakıştırıyor. Maahaza yine neler de var ki maazallah... Hele kötü boyanmış saçların bu örtülerden fırlıyanları... Vay babam vay. Düşünün bir kere; esası siyah bir saç ki açık sarıya boyanmıştır. Fakat uzun müddet de ihmal edilmiştir. Dip kısmı siyah, sonraları koyuca sarı, uçları daha açık sarı... Düşman rüyasına...

Sadede gelelim... Dikkat ediliyor mu? Hep vücudun üst kısımları sıcak tutuluyor. Halbuki atalarımız; ayağını sıcak tut başını serin, demişler, demişler ama kulak asan olmamış... Çünkü moda böyle.

Tarih yazar, Fransa inkılâbında ihtilâlcı erkekler arasında bir sürü kadın da giyotine verilmiş. Bilmem hangi kadın da, ismini unuttum, giyotin altında:

— Ben, demiş, hiç geri kalır mıyım? Bu sene kadınlar arasında baş kestirmek moda...

İşin şakaya tahammülü yok... Bu soğuklarda, sular içinde böyle hemen hemen çıplak ayaklarla gezmek bir nevi intihar ama, ne yapalım. ismi moda, kadın ille riayet edecek.

Zılgıt

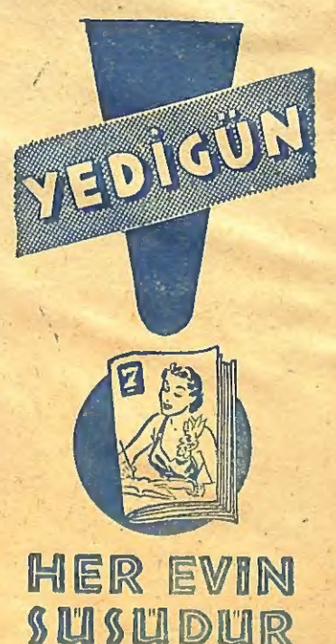

No. 479 CİLT: 19 SENE: 10 FİYATI 15 KURUŞTUR 1 MART 1945

Karikatür

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ MİZAH MECMUASIDIR

Türk — Aranızda bana da yer var mı?

Müttefikler — Siz ki meclise gelirsiniz, yer mi bulunmaz... Baş üzere yeriniz var.

HAFTADAN HAFTAYA:

HİTLER HİKÂYELERİ

Elinde hiçbir kuvvet bulunmayan küçük mazlûmların büyük zalim ve müstebitlerden intikam almak için bir tek vasıtaları vardır: Gizli dedikodular çıkarmak ve hikâyeler uydurmak. Kimin çıkardığını arayıp bulmağa imkân olmayan bu masallar ağızdan ağıza yayılırlar; görünmez ağaç kurtları gibi zalimin altındaki iskemleyi kemire kemire öteki dünyaya göçüşlerinden sonra da, meşhur Neron gibi, asırlarca mezarlarına küfrettirmeğe sebep olurlar. Fakat öyle sanılır ki meselâ Musolini çıktıktan sonra Neron artık mezarında rahat uyuyacak, yahut cehennemde yanarken dünyada boyuna kemiklerine küfredildiğini duyarak bir de o yüzden rahatsız olmayacak.

Bu intikam masallarının en güzellerini zavallı yahudiler Hitler için uydurmuşlardır. Bunlar hattâ bazı memleketlerin kitap ve gazetelerinde de çıkmıştır. Tesadüfen elime geçmiş böyle bir kitaptan rastgele bir kaç fıkrayı okuyucularıma sunuyorum:

* * *

İki Yahudi konuşuyorlar:

—Yahu Yasef biliyor musun? Naziler o garip selâmlarini acaba nereden aldılar?

— Biliyorum Salomon! Hitler başkumandan olmadan evvel onbaşı, onbaşı olmadan evvel de duvar boyacısı idi. Boyacıların duvarları nasıl boyadıklarını bir gözünün önüne getir. Ellerindeki fırçayı önlerindeki boya kovasına şöyle bir sokarlar. Sonra kollarını açıp fırçayı sağa sola gezdirerek duvarı boyamağa başlarlar. Nazi selâmı bu hareketten alınmıştır. Naziler bu hareketi tekrir ile führerlerinin ilk sanatına bir saygı göstermeyi âdet etmişlerdir.

* * *

Hitler okullardan birini teftişe gidiyor ve çocuklardan bazılarına sualler sormağa başlıyor:

— Adın ne?

— Friç Ditrih.

— Ben senin baban olaydım seni hangi okula göndermemi isterdin?

— Ressam okuluna.

Hitler kâtibine dönerek:

— Resme istidadı var. Yazın güzel sanatlar okuluna.

Başka bir çocuğa:

— Baban olaydım seni nereye göndermemi isterdin?

General mektebine.

— Ne âlâ, seni de harp okuluna göndereceğim. Bu yaşta general olmak isteyişinden askerliğe istidadın olduğu görülüyor.

Bir başka çocuğa:

— Senin adın ne?

— İsrail.

— Baban olsam seni nereye göndermemi isterdin?

Yahudi çocuğu cevap veriyor:

— Bu hafta içinde bir yetimhaneye!

* * *

Harp başlayacağı sıralarda tarafsız bir memleketin istasyonunda genç Alman gönüllüleri Hitler adına marşlar okuyorlar; "Yaşasın Hitler!„ diye bağırarak kadeh kaldırıyorlar. Bir aralık bir masada kendi kendine oturan ihtiyar ve kılıksız bir Yahudinin kadeh kaldırmadığına ve kendileriyle beraber bağırmadığına dikkat ederek yerlerinden kalkıyorlar, ve ellerinde kadehlerle Yahudinin etrafını çevirerek tehditli bir sesle bağırıyorlar:

— Yaşasın Hitler.

İhtiyar Yahudi hayretle yüzlerine bakıyor:

— Bir yanlışlık olacak çocuklar, diyor, benzettiniz galiba. Ben Hitler değilim.

* * *

Yine harpten bir kaç gün evvel bir istasyonda bir Alman delikanlısı bir İngiliz delikanlısına söylüyor:

— Kim oluyor sizin kralınız! Tebaasından birinin kılına dokunmağa hakkı yoktur. Bizimki her hangi birimizi istediği dakikada öldürebilir.

Bunu dinliyen bir ihtiyar Yahudi söze karışıyor:

— Hakkımız var. İstediği zaman her hangi birinizi, istemediği zaman hepinizi öldürebilir o adam.

* * *

Hitlerin kâtibi bir gün Berlin çarşısından geçiyor. Balıkçı dükkânlarının önündeki işporta ara sıra ile iri iri balıklar dizmişlerdir.

Kadın — Kürkümü iki bin liraya aldım.
Erkek — Bir hayvan için çok para değil mi?
Kadın — Güzelim senin için ne ehemmiyeti var?!

KAĞIT BUHRANINDA:

Eskici — Affedersiniz bayım, elinizdeki gazeteye ne vereyim?!.

Kâtip etleri sıcaktan pörsümüş, yarı açık ağızlarının kenarları çenelerine doğru düşmüş, donuk ve cam gibi gözlerile hiç bir hareketsiz karşıya bakan balıkları seyredeken birdenbire telâ,lanıyor:

— İyi ki aklıma geldi. Führer bu saatte diplomatlarla generalleri müzakereye davet etmişti.

* * *

Hitler bir gün köy belediye reislerini kabul etmişti:

— Birinci vazifeniz nasyonal sosyalizmin propagandasını yapmaktır, dedi. Bu propaganda nasıl yapılır; biliyor musunuz? Gayet kolay, bak ben size bir örneğini göstereyim. Aklınıza bir lâkırdı gelmezse şöyle yumruk vurur gibi bir hareketle pencereyi açarsınız.

Pencere şangır şungur açılırken bir camı da kırılır ve Hitler devam eder:

— Ne görüyorsunuz? Bir fabrika bacası değil mi? Şöyle söylersiniz: "Bu fabrika bacası şimdilik bir tanedir. Fakat beş sene sonra bin tane olacak!„ Daha ne görüyorsunuz?. Sokaktan bir araba geçiyor değil mi? Onu da şöyle bir nutukla propaganda konusu yaparsınız: "Ne görüyorsunuz. Bir tek araba değil mi? Bunun sayısı beş senede beş bine çıkacak ve sokaklardan geçilmiyecek. İşte nasyonal sosyalizm!„

Hitlerin bu usulünü pek beğenen gayretli bir belediye reisi köyüne döndüğü zaman eşrafı odasına topladı; pencereyi yumrukla kırıp açtı. Fakat karşısında bir mezarlıktan başka bir şey görünmüyordu. Ne ziyanı var? Ağzını köpürterek başladı:

— Ne görüyorsunuz? Bir mezarlık değil mi?. Fakat bu mezarlığın sayısı beş senede beş yüze, beş bine çıkacak. İçine sığdıramadıklarımızı dereye atacağız... İşte nasyonal sosyalizm budur!

Karikatür

Kimse Duymasın

AYNİ DÜŞÜNCE İLE

Bizim üstadlardan biri, bir zamanlar Almanyada moda olan çıplaklar cemiyetlerinden birini ziyarete gitmişti. Vücudun güneş ve temiz hava ile daimî banyosundan ne gibi faydalar edinildiğini etud edecekti.

Çıplaklar kampı büyük bir köşkün bahçesinde kurulmuştu. Bizim üstad kendisine gösterilen odaya yerleşti. Ormana dağılmış olan çıplaklar yemek vakti aşağıdaki büyük salonda toplanacaklardı.

Üstad düşündü, taşındı. Çıplakların arasına giyimli olarak inerse diken gibi göze batacağını, muhitin tabiîliğini bozacağını aklına getirdi. Bir fedakârlık edip çıplakların kostümile yemeğe inmeğe karar verdi. Böylece kamp misafirleri arasında büyük bir sempati yaratacak, herkesle bir anda dost oluverecekti.

Büyük bir cesaretle kararını tatbika geçti. Yemek zili çalınca odasından çıkıp Âdem baba gibi yemek salonuna indi. Fakat bir de ne görse beğenirsiniz? Herkes giyimli değil mi?!.

Meğerse çıplaklar da misafirlerinin kendi aralarında giyimli kalmaktan sıkılacağını düşünerek, o gün elbiselerile sofraya inmeğe karar vermişler...

★

ÇARESİZLİK

Ağır ceza mahkemesinde bir şahit dinleniyordu. Yargıç:

— İki arkadaş sandalyelerle birbirlerine girmişler. Sen de karşıdan seyirci kalmışsın. Neden aralarına girmeğe çalışmadın?. diye sordu.

Şahit ellerini iki yana açarak çaresizliğini anlatt:

— Ne yapayım bayım, odada başka sandalye yoku ki!.

★

DOĞRU DEĞİL Mİ?

Ferdi Tayfur köpeğile beraber parka girmişti. Bekçi arkasından seslendi:

— Hey!.. Bayım!.. Köpekle parka girilmez.

Ferdi omuz silkti:

— O köpek benim değil ki!..

— Ama sizin peşinizden yürüyor!.

— Ne yapayım yürüyorsa?.. Sen de peşimden yürüyorsun!.

★

TELEFONDA

Zil çaldı. Tok ve sarıcı bir erkek sesi:

— Allo!. dedi. Bu akşam seni görmeğe gelebilirim değil mi Leylâ?..

Tatlı, sokulgan bir kız sesi cevap verdi:

— Gelebilirsin Halûk... Seni bekliyorum.

— Nasıl?.. Ben Halûk değilim ki!..

Kız çıngıraklı bir kahkaha savurdu:

— Ben de Leylâ değilim!.

— Merhamet et anam, şayet istediğimi vermezsen hayatım bir zindan olacak... Beni meyus döndürürsen bir cinayetin faili olacaksın... Haydi nazlanma....

NOT : Yanlış anlaşılmasın. Bobstil annesinden para koparmağa çalışıyor.

YEDİNCİ!

Rejisör sahneye atılacak genç artistler hakkındaki düşüncelerini öğrenmek istiyen gazetecilerden bucak bucak kaçıyordu. Gazetecilerle görüşmemeği prensip olarak kabul etmişti. Sabahtanberi kendisini bir çok kişi görmek istemiş, kapıcısile hepsini de yüz geri etmişti.

Geç vakit yine bir gazete muhbirinin kendisile görüşmek istediğini haber verdiler. Şunu karşıma alayım da biraz alay edeyim, diye düşündü.

— Gelsin! dedi.

Genç, çelimsiz bir adam içeri girdi. Rejisör yer gösterdi:

— Buyurunuz, oturunuz! Biliyor musunuz, sabahtanberi tam yedi gazeteci geldi, benimle görüşmek istedi. Ben yedisini de atlattım. Yalnız sizi kabul ediyorum.

Genç muharrir nezaketle gülümsedi:

— Eksik olmayın bayım!. Sabahtanberi yedi defadır gelen gazeteci bendenizim!.

ÜMİT

Bir haftadanberi kaynanasının sesi kısılmıştı. Konuşamıyordu. Damatla birlikte hekime gittiler. Bir hayli bekledikten sonra muayene odasına girebildiler. Doktor, kadının gırtlağını iyice muayene etti. Sonra adama dönerek:

— Bayım, dedi, biraz gecikmişsiniz. Bir kaç gün daha gelmemiş olsaydınız belki tedavi mümkün olmıyacaktı. Şimdi size iki ilâç yazıyorum. Bunları dikkatle alsın ve pek az konuşsun. Mümkün olursa hiç konuşmasın.

Muayene odasından çıktılar. Fakat bay damat odada bir şey unutmuş gibi acele geri döndü. doktora:

— Kuzum bayım, dedi, acaba bu boğaz hastalığının müzminleşmek ümidi yok mudur?..

KAZANÇ PEŞİNDE!.

Âlemi hapsederken demir kafeslerine,
Naziler girdi şimdi kendi kümeslerine!

Yumurtlamak sırası geldi bugün onlara,
Horoz gibi güvenip dururken seslerine!

Alaman gestaposu işini devredecek
Anglo Saksonların Şerlok Holmeslerine.

Harbe sebep olanlar Allahtan bulsa derdik,
Nihayet bir tıkanma geldi nefeslerine.

Her ne kadar onların yaklaştı son demleri,
Cihan da kurban oldu, lâkin, heveslerine!

Ne galibe yaradı, ne de mağlûba bu harp,
Ve illâ, vurgunculârla güzel metreslerine!

Derebeyi kesilir vurguncular çarşıda,
Ne vursalar verirler sokak düşeslerine!

Herkes kazanç peşinde, sadece Selim Nüzhet
Kafasını vakfetmiş fikir bikeslerine:

Bol keseden fikirler dağıtırsa, korkarım,
Sonunda zırnık kalır kendi piyeslerine!...

Çamdeviren

— Evleneceksen bir tüccarla evlen. Onlar maldan anlarlar...
— İyi amma, ne mal olduğumuzu da anlarlar!..

TİYATROYA UZUN BOYLU KADIN VE ERKEKLER ARANIYOR:

Namzet — Tiyatro için yüksek sanatkâr namzeti arıyormu sunuz...

Muhsin Ertuğrul — Evet kıyım amma, biz ayaktan değil kafadan yüksek olanları tercih ediyoruz.

Namzet — Merak etmeyin, yüksek şapkam da var!

— Bu günlerde iki yakamı bir araya getiremiyorum.
— Maşallah, kilon arttı demek!
— Yok yahu, borç arttı!..

Akıl Hocası

Karadeniz Ereğlisinde N. N. :
"Burada halk yumurtaya kulp takıyorlar...„

CEVAP :
Çanak, çömlek fiyatı böyle yükselip durdukça, yarın öbürgün yumurtaya kulp değil, kapak bile taksalar yeridir.

★

AnkaradaB. T. :
"Hani bir şeyin kat'iyetini ifade ederken "Lamı, cimi yok!„ derler... bu tabir nereden gelmiştir?„

CEVAP :
Eski cebir harflerinden gelse gerek... Vaktile bir türlü akıl erdiremezdim!

★

İzmirde A. C. K. :
"Tanıdığım üç bayan var. Bundan birile evlenmek istiyorum. Fakat benden büyüğüne anla diyorum, benimle yaşıt olana kardeşim diyorum benden küçüğü de bana ağabey diyor... Acaba hangisine evlenme teklif etsem muvafıktır, meramımı nasıl anlatayım?„

CEVAP :
İfadenizden anlaşıldığına göre gözünüz sizden küçük olanda. Kararınızı verdikten sonra kendisine gidiniz, hiç tereddüt etmeden: "Bugünden itibaren bana ağabey demenizi istemiyorum!„ deyiniz; alt tarafını kendiliğinden anlar!

★

Aydında L. T. :
"1. Erkekler beğendiği kızı isterler de kızlar sevdikleri erkeği neden istemezler?
2. Sizi niçin seviyorlar?
3. Bekârlık sultanlık mıdır?
4. Beni kalfalığa kabul eder misiniz?
5. Sevdiğim bir arkadaşa nasıl bir iyilik yapayım?„

CEVAP :
1. Siz, camekânda gördüğünüz elmas bir yüzüğü almak istersiniz; fakat o yüzüğün sizi almak istediğini hiç gördünüz mü?
2. Kalb kalbe karşı olduğu için.
3. Evlilere sorarsanız, öyle; fakat meseleyi bir de evlenmeyip evde kalanlardan tahkik edin!
4. Berber dükkânı açmanız.
5. Ona fenalık etmeyin; kâfi.

★

Nazillide C. Ö. :
"Genç ve güzel bir kadın beni sevdiğini söylüyor. Ben de onu beğeniyorum. Fakat mektuplarıma cevap vermiyor...„

CEVAP :
Hakkı var. Ona yazdığınız mektuplar da bize gönderdiğiniz gibi ifade ve mantık buhranı çekiyorsa ne cevap versin? Herkes Akıl Hocası gibi sabırlı olamaz ki!

★

Üsküdarda J. D. :
"1. Gaba cadjimif kagıbnı?.
2. daktilonuz aranılan vasıfları haiz mi?„

CEVAP :
1. Cevabını ancak baharda verebileceğiz: Konuştuğunuz dili öğrenmek için kuşların gelmesini bekliyoruz!
2. Sorar mısınız? Yüzüne baktıkça ilhamımız artıyor; ilhamımız arttıkça hem yazacak, hem yazdıracak mevzular bulunuyor!

★

İstanbulda S. C. :
"1. Aylardanberi hasret kaldığım nişanlımı rüyada görmek istiyorum, gelmiyor... Ne yapayım?
2. Sonra da mektuplarında: "Sensiz yaşayamam!„ diyor... İnanayım mı?„

CEVAP :
1. Dünyada görünmek varken ne diye rüyada görünsün?
2. Mektubunu öbür dünyadan gönderiyorsa inanmamakta sebep yok.

Akıl Hocası

On dakikadır, uzaktan onları seyreden geçkince bir istasyon memuru yanlarına sokuldu. Halden anlayan, kurnaz ve şakacı bir edâ ile:

— Tren gitti! dedi. Eğer doyasıya koklaşmak istiyorsanız Haydarpaşaya gidiniz. Orada her gün bir kaç tren kalkar...

Çalapala

GÜLÜNÇ OLMAK

Bay, bayanı hiç iplemez olmuştu. Eve geç geliyor, sarhoş dönüyor, parasının hesabını vermiyor, hattâ bazan üstünde kadın kokuları dalgalanarak içeri giriyordu. Kadıncağız bu değişiklikten fena halde pirelenmişti. Kavgalar başladı. Fakat dedim ya, bay buna da hiç aldırmadı.

Bayan, bir akşam kocasının omuzunda uzun bir tel sarı saç buldu. Kendi saçı siyah, kocasınınkiler ise hem kısa, hem de kara idi.

— Nedir bu omuzundaki kadın saçı?

Bay hiç istifini bozmadan cevap verdi:

— Kadın saçı mı?.
— Evet... Kadın saçı diyorum!
— Nerden anladın kadın saçı olduğunu?
— Uzun da ondan!.
— Belki senin saçındır.
— Bunun rengi sarı!
— Sararmıştır.
— O da ne demek?.
— Benim saçlarım ağarmağa başladı. Belki seninkiler de sararıyordur.

Kadın öfkeden çatlayacak hale gelmişti.

— Böyle saçma şeyler söyleme! dedi. Gülünç oluyorsun!..

Bay, sakin ve sözde şaşkın sordu:

— Peki, öyle ise neden gülmüyor da böyle kızıyorsun?

BEN

BİZİM PROFESÖR

Bizim profesörün bir adamdan senetli sepetli bir alacağı vardı. Fakat adam bir türlü borcunu ödemiyordu. Günü gelip geçeli de bir hayli olmuştu. Karısı:

Şuna bir mektup yaz, paranı iste!. Ödemezse mahkemeye ver!. dedi.

Profesör senedi çıkardı, borcun hangi tarihte ödenmesi lâzım geldiği halde verilmediğini de işaret eden bir mektup yazdı, zarfı kapatıp hizmetçiye verdi, postaya gönderdi.

Aradan on beş gün geçti. Ne para, ne de cevap geldi.

Karısı:

— Ver şu senedi, ben icraya gidiyorum!. dedi.

Profesör çekmecesini çekti. Dosyayı açtı. Bir de ne görsün?. Yazdığı mektup orada duruyor, senetse.. zarfın içinde borçluya gönderilmiş!.

MERAK ETMEYİN!

Bayan yeni bir hizmetçi tutmuştu. Genç ve güzel bir kızdı. Yanına çağırdı:

— Bana bak kızım! dedi. Senden evvel de senin gibi genç, güzel bir hizmetçim vardı. İyi iş yapardı. Hamarattı. Anlayışlı idi, yalnız bir kabahati vardı, ciddî değildi. Her gün eve bir erkek misafiri gelirdi. Böyle şey istemem!

Kız sırıtarak cevap verdi:

— Sabahleyin bay da aynı şeyi söyledi. Fazla kıskançmış, bu eve benden başka erkek giremez! dedi. Ben de peki dedim. Merak etmeyin bayancığım!.

— Yahu garson bu nasıl biftek böyle, bıçak kesmiyor. Bu et değil, kayış!..
— Bıçağınızı bir kaç defa üzerine sürüveriniz!..

ÇÖMLEKOĞLU ve Ailesi

Güldürücü Roman

Yazan : Ercümend Ekrem TALU

— 4 —

— Emniyetli. Merak etmeyin.

— Uğurlar olsun. Hayrını gör!

— Eksik olmayın!

İki bin üç yüz altının ağırlığı, gönlündeki heyecanın tesirine nisbetle solda sıfır kalıyordu. O heyecana bir de yolda giderken bekçi veya polis devriyesi tarafından çevrilmek korkusu katılıyordu. Lâmbasız sokağın, yerlerinden oynamış kaldırım taşları üzerinde, iki büklüm, sendeliye sendeliye, nihayet dükkânına vardı.

Küfeyi yere bırakıp da karanlıkta asma kilidi kurcalamağa koyulduğu sırada, bayağı zaman tenha ve ıssız olan bu mahalle köşesinde bir fevkalâdelik sezen serseri köpekler kudurmuş gibi havlamağa başladılar.

İdris efendi bu gürültüden ürktü. Köpek sesleri bütün mahalleyi uyandırır, kuşkulandırabilirdi. Anahtarı, titriyen elleri, kilidin deliğine bir türlü sokamıyordu. Ne ise; onu da becerdi. Kapıyı açıp, küfeyi dükkândan içeriye attı. Sonra bir müddet dışarıya kulak verdi. Havlamalar kesilmişti. Ortalıkta çıt kalmamıştı.

Torbanın içindeki altınları ihtiyaten beraber getirdiği çömleğin içine olduğu gibi oturttu. Hepsini birden, gündüzden hazırladığı çukura koydu. Üzerine de toprakları örttü; hasıl olan kümbeti çiğniyerek kabil olduğu kadar düzeltti. Aralıktaki öte beriyi yine eskisi gibi dağıttı. Ortalığa son bir nazar atfederek dükkândan çıktı.

Elinden kaza çıkmış bir adam cinayetini müteakip neler duyarsa, İdris efendi de şimdi ayni hislerin heyecanı altında idi. Ağzı, dili kurumuş, kolları, bacakları kesilmiş, elleri ayakları donmuştu. Beynine hücum eden kan şakaklarından fışkırmak istiyormuş gibi alnının iki yanını tazyik ediyordu.

Bu halde eve gidecek olursa karısının nazarı dikkatini çekecek, şüphesini davet edecekti. O saatte henüz açık bulunan kahveye uğramak da tehlikeli idi. Kahveye çıkmak asla âdeti olmayan aktarın hem de bu vakit çıkagelmesi oradakileri meraka düşürebilir, türlü türlü tefsirlere yol açardı.

Heyecanı hafifleyinceye kadar, öyle, sokaklarda âvare dolaşmayı ehven gördü. Caddeye kadar bir boy uzandı. Açık bulduğu tütüncü Acemden bir paket sigara aldı.. İlk gençliğinde tek tük tellendirdiği tütünü bırakalı aradan yıllar geçmişti. Fakat o gece bir sigara tüttürmeye ihtiyaç duyuyordu. Paketin içinden bir tane çıkarıp yaktı. İlk nefesi başını biraz döndürdü ama sinirlerini yatıştırdı. Sigarasını içe içe gerisin geriye, ağır adımlarla döndü, evine geldi.

Şazimend hanım uyumamıştı. Kocasını bekliyordu. Onu, elleri, üstü başı toz toprak içinde görünce, merakı arttı. Sordu:

— Nereden geliyorsun efendi?

— İşim vardı dedik a!

— Geç kaldın da merak ettim.

— Nesi geç? Elâlem kahvelerde oturuyor daha.

— Üstün toz olmuş. Düştün mü?

— Hayır!

— Efendi! Sende bir hal var. Benden saklama. Sen durup dururken gece vakti sokağa çıkmazsın. Mübarek Ramazanda bile teraviye gitmenle eve dönmen bir olur. Söyle bakayım, gecenin bu saatine kadar nerelerde idin?

Karısının bu, görülmemiş cüretkârlığı önünde İdris efendi şaşacak hale geliyordu. Karı, aklı sıra kendisini öfkelendirecek de baklayı ağzından çıkartacak mı idi? Attar böyle âdi tuzaklara düşecek adam değildi. Kendini hemen topladı. Tamamile erkekliğini takınarak:

— Haydi, git işine! diye bağırdı. Elinin hamurile erkek işine karışma. Anladın mı? İşte o kadar!

Mesele, bu suretle, kesinkes kapandı, gitti.

* * *

Niyazi efendi gün günden vücuttan düşüyordu. Ölümü âdeta kendisine malûm olmuş gibi idi. Nadiren sokakta görünüyor, lâkin güçlükle yürüyor, bayağı sürünüyordu. Bir kaç gün ara ile iki defa attarın dükkânına uğradı. Fakat hiç bir seferinde altınların lâkırdısını açmadı. Kendi indinde o iş bitmişti. Çömlekte gözü kalmış olduğuna dair, İdris efendinin içine bir şüphe girmesini istemiyordu. Aktar da o açmayınca bu bahsi tazelememişti.

Son gelişinde, ayrılırken, helâlleştı...

— Hakkını helâl et, İdris efendi oğlum! dedi.

— Helâl olsun, ya, efendi amca. lâkin, ne mucip?

— Eeeh, kimbilir, evlâdım. Vâdemiz, o la ki, şu günlerde tamam olmuştur.

Ve hemen arkasından ilâve etti :

— Benden yana da sana helâl olsun! Dünyada, ahrette...

Altınlar hakkında son ve bir tek iması da bu sözler olmuştu.

Bir kaç gün sonra, bir cuma sabahı, mahallenin içine şu haber yayıldı: "Altın babası ölmüş!,,

Erkekler hep birden kahveye hücum ederken, çarşafını başına çeken her kadın da komşunun evine damladı.

— Niyazi efendiyi duydunuz mu?

— Ya! Sizlere ömür, mefat olmuş...

— Altınlar kime kaldı acaba?

— Kime kalacak? Mahlûl..

— Kimi kimsesi yok mu? Vardır mutlaka. Adamın sağlığında görünmez, görünmez de mirasına konmağa leş kargası gibi tâ cehennemin bucağından koşup gelirler.

— Öyledir! Bilirim. Lâkin ihtiyar ne biraktı dersin?

— Bir kaç bin vardır. Dünya kadar gelir sahibi imiş. Yemedi, içmedi... Gittiği yere beraber götürecek değil a?!

— Yazık oldu!

— Ne demezsin kardeş? Düşündükçe içerim yanıyor. O sarı sarı liracıklar barim helâl süt emmiş bir hatuncağıza nasip olaydı da böyle ziyan zebil olmasaydi, ne olurdu?

— Hakkın var! O kadar istedim, Sadiye ablamı herife yapıverelim diye... Araya o imam olacak yobazı koyduk, o da bir türlü beceremedi.

Kahvede de başka mütalâalar, tefsirler yürütülüyordu:

— Ben iyi biliyorum: On parası yoktur.

— Aman Hüseyin ağa! Olmaz olur mu? Aylık bir yandan, kazanç bir yandan. Yemez, içmez... Ne yaptı paraları?

— Eski efendilerinin bir hayırsız torunları mı ne varmış? Gizliden gizliye ona yardım ediyordu.

— Boş lâkırdı! Kendi nefsinden esirgeyen, gayre yardım mı eder?

— Kendi nefsinden ne esirgedi? Hepimizden iyi geçiniyordu.

— Öylesine geçinmek mi denir? Bir lokma, bir hırka... Çoluk yok, çocuk yok!

— Yooo! Mutlaka parası vardır. Amma nerede?

— Cenaze ile kimler meşgul olacaksa bekçiye tenbih etmeli de gözetsin.

— Yahu, ayıp be! Kim meşgul olacak? Yine bizden. Birbirbirimizden şüphe mi edeceğiz şimdi?..

— Onu demek istemedim. Şiltesini, yorganını sokağa atıverirler de... Malûmya, böyle adamlar bazan panganotları döşeğin arasına, yorganın içine saklarlarmış.

— Hayır. Niyazi efendinin parası varsa, bedestende, dolaptadır.

— Zaten Beytülmaldan memur gelinceye kadar imamla muhtar, para babasının evini barkını mühürliyecekler. Sabahleyin camide imam öyle diyordu.

O sırada aktar İdris efendi yine helecanlar geçiriyordu. İhtiyarın ölümü, kendisini zenginliğe, refaha, saadete bir adım daha yaklaştırmıştı. Şimdi artık, oturup gün sayacaktı. Adamcağızla kavil ettiği gibi üç yüz altmış beş gün bekliyecek ve inşallah, umduğu ve dilediği gibi, bir mirasçı çıkmazsa altınlara konacaktı.

Canım bu bir yıl mühlet de nesi idi? Mirasçı, meydana çıkmak için o kadar uzun bekler mi? Borçlu değil ya bu, kendini göstermekten kaçınsın? Niyazi efendinin ölümü nasıl olsa, yarın, öbürgün her tarafta duyulacak, Adamın zengin olduğunu, parası olduğunu da bilmiyen yok. Ta Bağdatta sağır sultan duymuş. Şu halde, bir yıl, bu kadar altını toprak altında, her an çalınmağa maruz bir durumda tutmak saçma şey. Gel gelelim, o yolda sözleşilmiş. Ne eylersin?

İşte bu düşünceler, aktarın zihnini allak bullak ediyordu.

Öğle vakti, para babasının cenazesi, mahalle camiinin musalla taşına getirildi, kondu. Cumadan çıkan cemaat tabutun karşısında üç saf teşkil edecek kadar kalabalıktı. İmamın·

— Ey cemaati müslimin: Merhumu nasıl bilirsiniz?

Sualine aktarın sesi, bütün öbür seslerden daha tok cevap verdi:

— İyi biliriz!

Bu hararetli şehadete kimse şaşmadı. Para babasının, aktarın en iyi müşterisi olduğunu herkes biliyordu. Ayni sebeple, İdris efendinin, mezarlığa gidinceye kadar durmadan kol omuzlamasını da cemaat tabii gördü.

On gün sonra dedikodular tavsamıştı. Beytülmaldan gelen memurlar, evi yukarıdan aşağı taradıkları halde, bahis mevzuu olan altınlardan eser bile bulamamışlar, sadece bir meşin cüzdanın içinde ihtiyarın bir kaç özel evrakile beraber iki tane ellilik banknot ele geçirmişlerdi.

* * *

İdris efendiye gelince, dükkânında duvara astığı takvimin önünde, mütevekkilâne vakit öldürüyordu. Onun, o takvimden, her gün bir yaprak kopardıkça, yüzünde hasıl olan işmizaz, nerede ise bir tik halini alacaktı. Her defasında zihnen bir de hesap yapıyordu:

— Yirmi altı gün geçti... Demek daha üç yüz otuz dokuz gün var.

Pek dalgın olmuştu. Aklı fikri hep bu mühlette olduğu için, alış verişte bile bazan şaşırıyordu. Meselâ öte beri satın alan müşteri, mübayaasının tutarı olan yüz elli kuruşu öderken:

— Al şu lirayı. Geriye ne kaldı? diye sordu mu, İdris efendi gafleten:

— Üç yüz yirmi... cevabını vererek, kendine güldürüyordu.

Evde uykusu da rahat değildi. İkide bir uyanıyor, yatağının içinde davranıyor, sokağın seslerine kulak veriyordu. Yahut ki, sabahı zor ediyor, daha şafak sökerken evden fırlayıp dükkâna gidiyordu. Altınların, kendi eline geçmeden çalınacağı korkusu yüreğini yakıyordu; ve bu ihtimal aklına geldikçe deliye dönüyordu.

Bir gece, karı koca yataktalarken, sokakta bir koşuşma olmuş, yangın lâkırdısı kulaklarına gelmişti. İdris efendi dapduru kalkmış, don paça, gecelik hırkasını alelâcele omuzuna atarak sokağa çıkıp dükkâna kadar koşmuştu.

Karısı, onun halindeki bu önemli değişiklikten bir şey anlayamıyordu. Arada sırada:

— Yahu! ne oldu sana? Eskiden böyle değildin!.

Diye bir sual soracak oluyor, fakat her seferinde tersleniyordu.

Bir gece, bir sıtma nöbeti esnasında İdris efendi sayıklamıştı:

— Yıl tamam olmadı mı? diye sormuştu.

Sabahleyin nöbet geçip de kendine gelince Şazimend hanım:

— Gece sayıkladın... dedi.

— Ne söyledim?

— Yıl tamam olmadı mı? dedin. Ne yılı bu?

— Hiç!. İnsan ateşler içinde cayır cayır yanarken ne saçmaladığını bilir mi?

— Bilir elbette. Sende bir şeyler var amma, ne olduğunu gizliyorsun. Dur bakalım. Önünde sonunda çıkar.

— Devamı var —

10 SENE GENÇLEŞME

Meşhur bir cild mütehassısının bu şayanı hayret keşfinden istifade ediniz: "Biocel" tabir edilen kıymetli bir gençlik unsuru; Şimdi yegâne cild gıdası olan Penbe renkteki Tokalon kreminde mevcuttur. Akşamları yatmazdan evvel kullanınız. Siz uyurken cildinizi besler ve gençleştirir. Sabahları da (Yağsız) beyaz renkteki Tokalon kremini sürünüz. Bu sayede cildiniz taze, nermin ve kadife gibi yumuşak bir hal alacaktır.

TÜRK MEŞHURLARI ANSİKLOPEDİSİ

Yazan :
İbrahim Alâettin Gövsa

İki senedenberi hazırlamakta olduğumuz ve üstad İbrahim Alâettin Gövsa'nın üzerinde on senedenberi emek sarfettiği bu çok mühim eser her ay başında 36 sayfalık fasiküller halinde intişar edecek ve bütün eser 12 fasikülde, yani 1 senede tamamlanacaktır.

Türk Meşhurları bütün Türk münevverlerinin kütüphanesinde bulunması lâzım gelen yegâne eserdir.

Türk Meşhurlarında Türk tarihine karışmış binlerce simayı en yeni ve en hakiki tercümeihal ve resimlerile bulacaksınız.

Türk Meşhurları'nın ilk fasikülünün çıkacağı tarih yakında ilân edilecektir. Her fasikülün fiyatı 50 kuruş olacak ve kâğıt buhranı dolayısile mahdut miktarda tabedilecektir. Arzu edenler fasikûllerini temin etmek için isimlerini şimdiden bulundukları yerin Yedigün bayilerine kaydettirebilirler.

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN NECATİ

Yedir.

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimini-lere mutlaka yediriniz.

TAKLİTLERİNİ ALMAYINIZ.

Bahçekapı : SALİH NECATİ
NECAT ismine dikkat.

Talât Paşa

Hüseyin Cahit Yalçın

Büyük Sadrazam Talât Paşanın, nususî hayatı

YEDİGÜN NEŞRİYATI
1 lira

EŞKİ Şiir Bahçeleri

Ressam Münif Fehim'in renkli tablolarile süslü nefis bir Albümdür

YEDİGÜN NEŞRİYATI — 150 kuruş

TÜRK ÇOCUĞUNUN ALTIN KİTABI

Mustafa

ATATÜRKÜN ROMANI

Yazan: Rakım Çalapala

50 RESİM • NEFİS BASKI
Yeni Çıktı
HER KİTAPÇIDA 1 LİRA
YEDİGÜN NEŞRİYATI

KARİKATÜR

İDAREHANESİ
İstanbul, Ankara caddesi, Acımusluk sokağı, No. 7.
Telgraf: İstanbul KARİKATÜR
Telefon: 23031

ABONE ŞARTLARI
Türkiyenin her tarafı için seneliği 750, altı aylığı 375 kuruştur.
Ecnebi memleketler için seneliği 1200, altı aylığı 600 kuruştur.

İdarehaneye gönderilen yazı ve resimler, basılsın basılmasın geri verilmez.

NEVROZİN

Baş, Diş, Romatizma, Nevralji, Kırıklık ve

BÜTÜN AĞRILARI DERHAL KESER

İcabında günde 3 kaşe alınabilir. Taklitlerinden sakınınız.

Her yerde ısrarla Nevrozin isteyiniz.

NEOSTERİN
EN İYİ GARGARA
Ağız, Boğaz ve Dişleri temizler. Ağrıları Geçirir
HER ECZANEDE BULUNUR

Sahibi ve U. Neşriyat Müdürü: Sedat S. Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

Karikatür

TOMBUL TEYZE SİGORTA ŞİRKETİNDE :

Tombul teyze — Hayat sigortasına girmek istiyorum...

Memur — Sizi bina sigortasına kaydedelim daha kârlı olur!..

T.T POSTASI

Kalyoncukulluğunda B. Kaşlı:

S — Tombul teyze, rüyamda sizi gördüm, bu neye delâlet eder?

C — Yakında büyük bir yük altına gireceğinize!

Karadeniz, Gerzede T. Pestilci:

S — Tombul teyzenin yattığı karyolanın eni, boyu kaç metredir?

C — Daha ölçebilecek bir mezure bulamadık!

Ankara: Buz çiçeği:

S — Tombul teyzenin kocasından ayrıldığını duydum. Kendisile konuşup evlenmek arzusundayım. Lütfen adresini bildirin.

C — Buz gibi bir şaka. Maamafih güzel hatırınız için size bir randevu veriyorum: Şubatın yirmi dokuzunda Uludağda kara çamın altında sizi bekliyorum!.

Edirnekapıda Bülent Atacan:

S — Yumuk'un saçları akıl hocasına benziyor, yoksa?...

C — Evet. İleride onun gibi akıllı, fikirli olacak!